

November 23, 1977
**Interchurch Peace Council (IKV), Report of the IKV
Meeting of 23 November 1977**

Citation:

"Interchurch Peace Council (IKV), Report of the IKV Meeting of 23 November 1977", November 23, 1977, Wilson Center Digital Archive, International Institute for Social History, Amsterdam, Archief Interkerkelijk Vredesberaad, Secretariaat 1977, Box 44. <https://digitalarchive.umd.edu/document/122417>

Summary:

In this meeting, The IKV responds to NATO discussions about a possible introduction of the 'N-bomb' [neutron bomb]. The neutron bomb would probably be introduced; however the IKV needs to do all that it can to prevent its arrival.

Credits:

This document was made possible with support from Carnegie Corporation of New York (CCNY)

Original Language:

Dutch

Contents:

Original Scan
Translation - English

Verslag van de IKV-vergadering op 23 november 1977.

Aanwezig: Bruning, Dilweg, Everts, J. Faber, MJF, Gerritsma, Schram, Tromp, ter Veer, Woeljinga, en Zoon.

Afwezig: (met kennisgeving) Bark, ten Berge, Fischer, Flinterman, Giskes, Hogebrink, Knol, van Leeuwen, van Veen en Zöller.

Als eerste komt de fondswerving aan de orde. Het door MJF gemaakte concept van de naamnoemersbrief wordt op een aantal taalkundige punten becritiseerd. Bewust wordt niet gewag gemaakt van hetgeen reeds eerder over deze zaak (het v.d. Heuvelplan: f 100,-- per kernlid) aan de kernen is meegedeeld. Hierna volgt een korte discussie over het gebruik van persoonlijk crediet. Zoon lanceert twee voorstellen: laat het secretariaat de brief bekijken die circuleert in de aktie "Geef om de natuur". Daarnaast vindt hij een weergave van de definitieve fondswervingsbrief overbodig. Waarom sturen we niet de definitieve tekst mee. Aldus wordt afgesproken; het tweede concept wordt zeer snel gemaakt, rondgezonden (binnen 2 x 24 uur reacties graag) en daarna verzonden aan de naamnoemers.

1. VERSLAGEN

Het verslag van de IKV-vergadering op 26 oktober 1977 (IKV/1977/95) wordt ongewijzigd aangenomen. N.a.v. de discussies over de neutronbom (p.3) meldt de heer Tromp dat van hem nog een schriftelijk verslag verwacht mag worden van de hoorzitting. (7/11 jl)

Het verslag van het dagberaad (IKV/1977/100) geeft aanleiding tot de volgende opmerkingen:

- het zou aardig zijn de kernen te waarschuwen als in hun buurt iemand namens het IKV komt spreken (Dilweg);
- pag.5, 9e regel van boven: compromitteren moet zijn: committeren;
- pag.6, 3e regel van boven: van de vrede;
- bijlage II: De naam van Dilweg dient te worden doorgestreept (ter Maat is accoord);

Tromp ontdenkt tot zijn schrik dat hij in twee werkgroepen is geplaatst. Hij pleit voor regelmatige voeding van de kernen en vraagt zich af welke daarin de rol kan zijn van de werkgroep-studie.

Ter Veer wijst op de ervaringen tot nu toe (bv. geschrift 2 door Boskma c.s.). MJF stelt dat de groep alleen werkt op basis van concrete opdrachten bv. vanuit de kernen of het IKV. Ook is het mogelijk (een van) hen in te schakelen bij het compileren van bv. 10 bijdragen tot één standpuntbepaling.

2. WERKGROEPEN EN MEDEDELINGEN..... (IKV/1977/102)

Ook de andere werkgroepen worden doorgenomen:

Werkgroep begeleiding kernen. Naar de mening van ter Veer zal de N-bom er, ondanks alle protesten toch komen, daar zouden we als IKV terdege rekening mee moeten houden. Gelet op hetgeen in Utrecht is gezegd (als we vinden dat de kernwapens Nederland uitmoeten, dan mag een nieuw type er ook niet in) moeten we ons prepareren op akties bv. een grote demonstratie. Het juiste moment daarvoor moeten we nauwkeurig inschatten m.b.v. informatie van mensen die dicht bij het vuur (min. van D.) zitten. Zo'n demonstratie - ook bedoeld voor niet-kerk en niet-kernmensen - is een soort toetssteen; het lijkt een goed aktiemodel om kernen aan te zetten, duizenden mensen te organiseren. We kunnen ons niet permitteren de N-bom te laten arriveren zonder ons tot het uiterste te hebben ingespannen.

Anderen, m.n. Gerrit wilzen nogmaals op het grote belang van een juiste timing; daarnaast moeten de kernen goed (en tijdig) worden geïnformeerd zijn. Everts sluit hierop aan: de Commissie Alting van Geusau zal waarschijnlijk half januari een advies uitbrengen over de N-bom; de besluitvorming binnen de NAVO zal plaatsvinden van half december t/m eind februari. Uiterlijk maart valt de beslissing, we hebben dus betrekkelijk weinig tijd. Voor een demonstratie is het gelukkig niet nodig de kernen uitvoerig te documenteren. Maar wat zijn de gevolgen als de demonstratie mislukt (te weinig mensen) en als de bom er toch komt? Van dit laatste is Everts overtuigd: zelfs bij 50.000 demonstranten gaat de N-bom door! Ter Veer stelt echter dat 100.000 demonstranten niet gegeerd kunnen worden, maar dat aantal halen we nooit. MJF twijfelt aan het effect van deze grote aantallen: ook het nationaal forum tegen de N-bom is doodgezwegen in de pers terwijl er al 250.000 handtekeningen zijn. Tromp wil eerst informeren hoe de stand van zaken is t.a.v. de beslissingsprocedure. Er worden diverse namen genoemd als mogelijke informanten. Tromp vraagt zich echter af of dit wel de juiste manier is.

J. Faber aarzelt waar het gaat om een demonstratie: we maken het onze beleidsmensen te gemakkelijk. Hij is het ermee eens dat er een tijd komt dat we de straat op moeten (maar staan vele kernen daarvoor nog niet te zwak op de benen?). Maar ethisch en cultureel is dit wapen een schande. En als de kerken hier over zwijgen, moeten we misschien overwegen ons mandaat terug te geven. Maar laten we eerste trachten mensen met groot geestelijk gezag zich te laten uitspreken.

Afgesproken wordt de kerken te vragen zich uit te spreken tegen de N-bom. dit kan op twee manieren: het IKV schrijft hen aan, en de kernen doen dit (via hun kerkeraden e.d.). Mevr. Woelinga pleit voor een brief plus enige informatie over de N-bom. Hierbij wordt gedacht aan de bijdragen aan de hoorzitting van Boskma en het initiatiefcomité. Everts zegt toe voor een notitie van drie pagina's te zullen zorgen; de werkgroep kerken schrijft de brieven. Tromp wijst op het optreden van Alfrink voor het jaarjournaal van de NOS-tv. Dilweg heeft reeds lang het plan de bisschoppen uit te nodigen een standpunt inzake de N-bom in te nemen. Hij is daarom erg geïnteresseerd in de aantekening van Everts. Naast deze Pax Christi-brief kan hij zich voorstellen dat ook kernen zich zullen wenden tot de bisschoppen (iets voor het logboek?).

Na een korte discussie over een nieuw te vormen kabinet en de houding daarvan t.a.v. de N-bom, stelt Tromp de vraag of Nederland überhaupt wel wat over de invoering ervan heeft te zeggen, of wordt Nederland alleen maar gekend in de beslissing? We moeten bevriende kamerleden laten vragen of - ongeacht de vraag of de N-bom er komt of niet - de Nederlandse regering nee kan zeggen. Everts wijst op de unanimitétsregel in de NAVO, maar Röling plaatst hier weer een vraagteken bij. Hoe zit dat nu precies? Hij stelt voor dit punt aan te pakken op twee fronten: het IKV benadert bevriende kamerleden, en we mobiliseren de kernen.

Ter Veer zet alles nog eens op een rijtje.

1. De kerken (en de politieke partijen) wordt gevraagd zich uit te spreken tegen de N-bom. Everts zorgt er voor een informatieve notitie; de werkgroep kerken voor een brief, te verzenden door het IKV. In het logboek zal de kernen gesuggereerd worden ook de kerken te benaderen.
2. De idee van een demonstratie blijft bestaan. We moeten daarover nog eens doorpraten. Nodig is een juiste schatting te maken van het tijdstip waarop in Nederland de beslissing wordt genomen. Tevens moet een mobilisatieplan klaar liggen. Eventueel kan de demonstratie samen vallen met de kernendag.

5. Zowel de kernen **als** het IKV moeten politieke partijen benaderen om vragen **to stellen** in de tweede kamer of Nederland überhaupt nee kan **zeggen** tegen de N-bom.
MJF vraagt zich nog af hoe dat nu zit met het bilaterale verdrag dat Nederland heeft met Amerika over de opslag van kernwapens. Tromp zal hierover nog contact opnemen met H. de Lange.

Werkgroep Kerken

Ter Laak (oud-secretaris van het IKV) heeft aangeboden rond te zien naar personen met veel enthousiasme voor de IKV-campagne. Maar als hij bv. 50 mensen weet te vinden, wat doen we daar dan mee? Graag suggesties. Er wordt afgesproken dat Dilweg en ter Veer met hem gaan praten. Schran vindt dat i.v.m. de N-bom en de komende zitting van de Geref. Synode, de werkgroep Kerken spoedig bijeen moet komen, maar de vraag is of dit lukt gezien de grote omvang van deze groep.

Ter Veer meldt een demonstratie tegen de kernopslag in Havelte, georganiseerd door de PSP en "Waaks". Men vraagt ondersteuning door het IKV, en liefst ook nog een spreker. Het lijkt ter Veer niet zinvol na de vredesweek ?? aan zo'n traditioneel gebeuren het etiket IKV te verbinden. Wel is het zinvol de groep die er nu achterstaat, te verbreden. Niet: het IKV laten optreden als groep die zich achter alles-en-nog-wat schaart.

Ter Veer heeft de groep uitgehoord over hun lokale contacten ter plekke er bleek geen verbinding met de kerken. De vraag is of wij contacten ter plaatse hebben. Welke policy gaan wij volgen t.a.v. zulke initiatieven? Afgesproken wordt dat het (landelijk) IKV meedraait als ook andere (landelijke) organisaties meedoen (zie Utrecht), en als op lokaal nivo steun van reële betekenis kan worden gegeven. De vraag is dus of het IKV enige ingang heeft ter plaatse. Ten Berge en Bruning zullen kernen in de buurt informeren en consulteren. Over een mogelijk te leveren spreker wordt besloten dat, als de overige sprekers uit de regio komen, het IKV ook een lokaal figuur zal afvaardigen bv. Booy uit Hoogeveen. De suggestie van Gerritsma wordt overgenomen om brieven te schrijven naar kerken ter plaatse. Om misgrepen te voorkomen zullen eerst de kernen gevraagd worden waar de brieven naar toe moeten. Voorts moet het IKV meer weten over wat PSP en "Waaks" reeds organiseerden in het verleden. Afgesproken wordt bovenstaande policy ook in het logboek te vermelden.

Werkgroep contacten nietkerken

Schran maakt melding van een aantal groepen die z.i. benaderd zouden moeten worden i.v.m. de verbreding van de campagne, bv. LCGJ, NCVB, CJV, HJR, Politieke partijen enz. Wat wil het IKV met deze groepen? Zoon merkt op dat Vredesopbouw goede contacten onderhoudt met de NCVB. J. Faber vraagt zich af of er werkelijk behoefte is vanuit bepaalde politieke partijen om met het IKV of met anderen te praten. Afgesproken wordt de contacten voorlopig niet te structureren.

Ad bl. (de handtekeningen actie tegen de N-bom)

Schran heeft nadere inlichtingen ingewonnen. Het initiatiefcomité vraagt het IKV zich achter deze actie te plaatsen. In een vorige vergadering is afgesproken pas mee te doen als ook andere landelijke organisaties meewerken. Dit blijkt (nog) niet het geval te zijn. Inhoudelijk is er niets in te brengen tegen de petitie. Het blijft echter de vraag wat de waarde is van adhesie door het IKV aan een handtekeningenactie. Na een korte discussie

wordt toch besloten niet te tekenen.

b5 (een film van Brouwer over Valkenburg en Hiroshima)
 MJF meldt dat ook het IKV is uitgenodigd voor een gesprek over de film. Tromp heeft een uitgebreid commentaar geschreven op het scenario. Zijns inziens is er meer behoefte aan een documentaire. Zoon meldt dat ook van Houten van NCVO een grondig commentaar op papier heeft gezet. Ter Veer vindt het bijna geldverspilling: stel je eens voor wat je voor f 150.000,-- (= kosten van de film) kunt doen op dat gebied. Terwijl we het project (nog) niet kunnen ondersteunen in financieel opzicht (Gerritsma). Ter Veer zal - ook uit andere hoofde - aanwezig zijn bij het gesprek op 30/11.

b6 (vraag of IKV wil optreden als mede-organisator van een hearing /forum over UCN)

Everts noemt zo'n Almelo-hearing mosterd na de maaltijd: noch Wiegel noch v/d Stoel zullen op zo'n onderwerp een kabinet laten vallen. Tromp ziet er wel wat in als je de besluitvorming rond zo'n project holder kunt maken, maar lukt dat?? Daarvoor zijn misschien betere vormen denkbaar (Zoon). En krijg je de pers er nog warm voor? Ter Veer vindt dat het IKV het niet moet doen, daar zijn we het geschikte instituut niet voor. Wel kunnen we adhesie betuigen. Verschillende alternatieven worden aangedragen: in Studium Generale (Leiden/Groningen), een soort Kort Gedingdebat, discussie kamerleden-deskundigen. Everts is bereid mee te werken op twee voorwaarden: dat hij resp. zijn instituut niets hoeft te doen, en als hij fiat krijgt van het instituut.

b7 (Anti-militarisme consultatie in Genève).

Tromp is namens (?) de werkgroep Militarisme aanwezig geweest op genoemde consultatie van de Wereldraad. Zijn verwachting was een meeting van experts; het bleek een vormingscursus te zijn. De idee bestond dat alles wat gebeurde nauwkeurig was gepland door de staf van de WRvK: geen discussie over militarisme, wel een afkeer ervan en de konklusie dat meer informatie nodig is. Een schriftelijk verslag volgt.

3. VERGADERFREKWENTIE

I.v.n. de gevormde werkgroepen, die ook apart bijeenkomen, wordt in het vervolg weer eenmaal per maand vergaderd. D.w.z. de volgende vergadering is op 21/12.

4. SECRETARIAATSBEGROTING 1978 (IKV/1977/103 en 103A)

MJF spreekt over de - in financieel opzicht - slechte afloop van 1977. Dit is m.n. te wijten aan het onderwijsproject waarvan de helft nog niet verkecht is. Daarnaast wordt niets "verdiend" aan het cahier en de mini-brochures. In tegenstelling tot 1976 blijken er veel kleine bestellingen te zijn gedaan wat veel afwikkelingskosten en portie met zich meebrengt. Gerritsma vraagt zich af hoe het zit met de buro- en administratiekosten van de campagne. Moeten we niet typische campagnekosten (demonstratie N-bon, logboek, Gied) laten betalen via de geldwerving? Gerritsma is huiverig: graag over 2 à 3 maanden deze begroting herzien plus een campagnebegroting maken. Everts schrikt van de fors gestegen bedragen die m.n. de Geref. en de Hervormde kerken moeten opbrengen. Zullen zij wel accoord gaan met deze begroting? MJF legt uit dat de toename in de uit-

gaven vooral is veroorzaakt door de komst van de adjunct-secretaris. Daarnaast zijn wij overgegaan op een andere verdeelsleutel welke nadelig is voor de Hervormde Kerk; maar deze is inmiddels accoord.

Ter Veer heeft de idee dat nogal wat werk blijft liggen op het secretariaat van het IKV. Hij wil graag in januari een nota zien over dit onderwerp: wat blijft liggen, wie lijdt er onder (Ikvos), welke verschuivingen doen zich voor enz.

Zoon vraagt nog even wat de 'kosten evaluatie' inhouden. MJF wijst op het Nijmeegse onderzoek van de Beuckelaere over het IKV in de pers. Dit blijkt een bodemloze put.

Onderdankzegging aan de ppenningmeester gaat het beraad akkoord.

5. VREDESWEEK 1978 (IKV/1977/101)

In dit eerste notaatje over de vredesweek staan drie punten centraal (Schram): de kerken, de kernen en de structurele akties. Maar hoe stemmen we deze zaken op elkaar af. Everts wijst op onze policy: het winnen van adhesie bij de kerken. Dilweg vindt dat het IKV zich moet aansluiten bij datgene wat leeft bij de kernen. Het ligt dus voor de hand deze vredesweek te richten op de plaatselijke kerken, gebruikmakend van de ervaringen van de kernen. De vraag is of we de landelijke kerken nu al achter ons motto kunnen krijgen; is het nog niet te vroeg: binnen de Geref. Kerken is het denken over oorlog en vrede nog volop in ontwikkeling!

Over de Vredeskrant (punt 4): Everts wil inderdaad meer duidelijkheid over de verhouding grubein en structurele akties; maar we moeten het niet te ingewikkeld maken. Verder moeten we z.i. nader ingaan op de punten die Gerritsma heeft aangedragen in IKV/1977/90. Het uitgangspunt voor de vredesweek 1978 moet zijn de reacties op de vredesweek die achter ons ligt.

Faber pleit voor een stuk theorievorming. Tromp miste bij de Wereldraadconsultatie een stuk analyse. Ik heb dit geprobeerd voor de Geref. Kerk, en het levert resultaat op: je ontdekt knelpunten bv. in de verhouding kerk-staat (de twee rijken-leer van Luther); ook blijkt men zich nogal formeel op te stellen. Zulke analyses zijn nodig als voorwerk voor de Vredeskrant. Misschien moeten we er een aparte publikatie aan wijden. Zulke kerkelijke uitspraken blijken van groot nut op het plaatselijke vlak: men heeft zich nooit gerealiseerd welke 'radikale' standpunten er zijn ingenomen.

Everts wil een behandeling van de meer fundamentele vragen die bij elke discussie weer naar voren komen. Die kunnen we niet afdoen met de opmerking dat het niet de goede vragen zijn. De beantwoording van deze vragen (de Rus, zondigheid van de mens e.d.) is juist enorm moeilijk (ter Veer), en analyses lossen dit type vragen niet op.

Ter Veer vraagt zich af -- dit n.a.v. een bijeenkomst in Zuidhorn -- of we niet meer moeten spreken vanuit normen en waarden. In Zuidhorn drukte een PSP'er me op het hart me niet langer over te geven aan speculaties (afweging van risico's -- komt de Rus wel of niet), we moeten gewoon nee (blijven) zeggen. Maar zulke zaken liggen per kerk verschillend: protestanten twijfelen bij voorbaat aan het menselijke kunnen, in de rk-kerk is men gewend zich in te zetten met alle mogelijke middelen, dus ook met het verstand!

Het beraad stemde in met de plannen over het cahier. Na enige discussie worden Gerritsma en Zoon uitgenodigd in de decembervergadering iets te zeggen over een eventueel nieuw onderwijs-
projekt.

Afgesproken wordt het onderwerp "Vredesweek 1978" terug te laten komen op de decembervergadering. Misschien komen ter Veer en Gerritsma met aanvullende voorstellen.

Tot slot wordt nog gepleit voor een koppeling (ook in financieel opzicht) van de Vredeskrant met de jongerenvredeskrant.

Wilke Schram.

Interchurch Peace Council.

Report of the IKV meeting of 23 November 1977.

Present: Bruning, Dilweg, Everts, J. Faber, Mient Jan Faber, Gerritsma, Schram, Tromp, ter Veer, Woelinga, Zoon.

Absent: Bark, ten Berge, Fischer, Flinterman, Giskes, Hogebrink, Knol, van Leeuwen, van Veen, Zöller.

[..] □Reports

[..] □Study groups and announcements.... (IKV/1977/102)

Study group "supervision of local branches." According to Ter Veer the N-bomb^[1] will come anyway, in spite of all protests; IKV should really bear this in mind. Considering what was said in Utrecht (if we think nuclear weapons should leave the Netherlands, we should not accept a new type entering either) we must prepare for actions, for example a big demonstration. We should carefully evaluate the right moment for this, with the help of information from people close to the fire (min[istry] of D[efense]). Such a demonstration – meant for non-church and non-IKV people as well – is a sort of test; it seems an appropriate action model to incite our local branches to gather thousands of people. We cannot allow ourselves to let the N-bomb arrive without having done our utmost to prevent it.

Others, for example Gerritsma, point again to the great importance of a correct timing; moreover the local branches must be informed well (and timely). Everts, following on this: probably mid-January the Alting von Geusau Committee will advise the government concerning the N-bomb; the decision-making within NATO will take place from mid- December to the end of February.^[2] Not later than March, the decision will be made, so we have relatively little time. Fortunately, it is not necessary to thoroughly document our local branches in the case of a demonstration. But what are the consequences of an unsuccessful demonstration (too few people) and the bomb comes anyway? Everts is convinced of the latter: even with 50,000 demonstrators, the N-bomb will come. Ter Veer thinks, however, that 100,000 demonstrators cannot be ignored, but we will never get that number.

M[ient][an]F[aber] doubts the effectiveness of these large numbers: the "National Forum against the N-bomb" has also been hushed up by the media, while there are already 250,000 signatures. Tromp wants to know first the situation with regard to the decision-making process. Several names are mentioned as possible informants. Tromp wonders however whether this is the right way.

J. Faber hesitates about a demonstration: we are making it too easy for our policy people. He agrees that a time will come we have to get into the streets (but aren't many local branches still too weak?). Ethically and culturally however this weapon is a disgrace. And if the churches are silent about this, we should perhaps consider returning our mandate. But let us try first to get people with great moral authority to speak out.

It is agreed to ask the churches to speak out against the N-bomb. This can be done in two ways: the IKV writes them, and the local branches do so (via their church councils). Mrs. Woelinga argues in favor of a letter plus some information about the N-bomb. For example, the contributions to the hearing by Boskma^[3] and of the "Initiating Committee."^[4] Everts promises to provide a three-page memo; the study group "Churches" will write the letters. Tromp points to Alfrink's^[5] appearance at the year-in-review newscast of NOS-tv. Dilweg has been intending for a long time to invite the episcopate to take a position with regard to the N-bomb. Therefore, he is very interested in Everts's memo. Next to this Pax Christi-letter he could imagine that the local branches too will address the episcopate (something for the logbook?)

After a short discussion about a new cabinet and its attitude towards the N-bomb,

Tromp asks whether the Netherlands will have something to say about its introduction, or is the Netherlands just being consulted about the decision?^[6] We should have sympathetic members of parliament ask whether—regardless the question if the N-bomb comes or not—the Dutch government even can say no. Everts points to NATO's principle of unanimity, but Röling^[7] questions this again. How does that work exactly? He proposes to approach this issue on two fronts: the IKV approaches sympathetic members of parliament, and we will mobilize the local branches.

Ter Veer sums up: □The churches (and the political parties) are asked to speak out against the N-bomb. Everts will write an informative note; the study group 'Churches' will write a letter, to be sent by the IKV. In the logbook we will suggest to the local branches also to get in touch with the churches.

□The idea of a demonstration remains. We will have to discuss this further some time. Required is to make a correct estimate of the moment when in the Netherlands the decision will be made. Additionally, a mobilization plan needs to be ready. Possibly the demonstration can coincide with the day of the local branches.

□Both the local branches and the IKV need to approach political parties to ask questions in parliament whether the Netherlands could even say no the N-bomb. MJF wonders about the bilateral treaty between the Netherlands and the United States concerning the storage of nuclear weapons. Tromp will contact H. de Lange about this.^[8]

Study group 'Churches'

[..]

Study group contacts 'Non-churches'

Schram mentions a number of groups that according to him should be approached concerning the broadening of the campaign, e.g. LCGJ,^[9] NCVB,^[10] CJV,^[11] HJR,^[12] Political parties, etc. What does the IKV want with these groups? Zoon remarks that Vredesopbouw^[13] keeps in close touch with NCVB. J. Faber doubts the actual need of certain political parties to talk with the IKV or other organizations. It is decided that for the time being not to structure the contacts with these organizations.

Ad bl. (petition against the N-bomb)

Schram has made further inquiries. The Initiating Committee asks the IKV to support this petition. In a previous meeting it was decided to join only when other national organizations cooperate as well. This is not the case (yet). Substantially, no objections can be made to the petition. The question remains however what value IKV's adhesion to this petition would have. After a short discussion it is decided not to sign after all.

[...]

^[1] "Neutron bomb," Enhanced Radiation Weapon.

^[2] Frans Alting von Geusau headed the Advisory Commission on Disarmament and International Security, advising the foreign and defense ministers.

^[3] Parliamentary hearing concerning the 'neutron bomb'.

^[4] I.e. the committee 'Stop the N-bomb'.

^[5] Dutch cardinal of the Roman Catholic Church.

^[6] After parliamentary elections in May and long negotiations between various political parties, the Netherlands was about to get a new government.

^[7] Not clear who this is, as the person is not mentioned among those present at the

meeting.

[\[8\]](#) Herman de Lange, polemologist.

[\[9\]](#) National Center for Reformed Youth Work.

[\[10\]](#) Dutch Christian Women's Association.

[\[11\]](#) Christian Youth Association.

[\[12\]](#) Reformed Youth Council.

[\[13\]](#) Peacebuilding Foundation.